

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/368/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817201363
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7817201363.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičíkovej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: E. G., F.. XX. XX. XXXX, T. R. J. XXX, o zaplatenie 7.464,35 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 29. 06. 2017 č.k. 6Csp/35/2017-47 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku o zročnosti pohľadávky, v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 5.526,84 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 24. 01. 2017 do zaplatenia, trovy konania v rozsahu 43,32 %, to všetko v mesačných splátkach po 50 eur, splatných od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 7.464,35 eur spolu s úrokom vo výške 244,23 eur, úrokom z omeškania vo výške 4,17 eur, úrokom vo výške 5 % ročne z nezaplatenej istiny 7.464,35 eur od 24. 01. 2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 244,23 eur od 24. 01. 2017 do zaplatenia.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o úvere dňa 14. 07. 2014 č.XXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sa stali Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., účinné od 20. 05. 2014. Týmto úverom bol poskytnutý žalovanej zo strany žalobcu bezúčelový úver vo výške 10.000 eur, ktorý mala splatiť v mesačných anuitných splátkach po 165,19 eur, s termínom splatnosti prvej splátky 21. 07. 2014 a nasledujúcich splátok vždy k 20. dňu kalendárneho mesiac, so splatnosťou úveru dňa 21. 06. 2021, ročnou úrokovou sadzbou 9,90 % fixnou do splatnosti, ročnou percentuálnou mierou nákladov 12,40 %, pri priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov ku dňu podpisu zmluvy 11,89 %, celkovou čiastkou, ktorá tvorí súčet úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom vo výške 14.375,96 eur, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 500 eur, dohodnutým úrokom z omeškania ročne vo výške 5 %, poplatkom za vklad v hotovosti za úverový účet vo výške 2,50 eur, poplatkom za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti vo výške 1 %/0,50 %/0 % z predčasne splatenej čiastky úveru, poplatku za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok na klientovu žiadosť vo výške 40 eur, poplatku za upomienku vo výške 15 eur, poplatku za výzvu vo výške 30 eur a poplatku za potvrdenia a súhlas k úveru vydaného bankou na klientovu žiadosť vo výške 24 eur. Zmluva bola uzavretá bez súboru poistenia. Z Prehľadu splátok a úhrad súd prvej inštancie zistil, že žalovaná uhradila žalobcovi platbami od 21. 07. 2014 do 20. 10. 2016 sumu 4.473,16 eur.

4. Z výzvy žalobcu adresovanej žalovanej na predčasné splatenie úveru zo dňa 23. 01. 2017 vyplynulo, že žalobca z dôvodu neplnenia si povinností na strane žalovanej rozhodol o predčasnej splatnosti úveru, čím žalovanej vznikla povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi zostávajúcu sumu úveru vo výške 7.742,75 eur, poplatok za výzvu vo výške 30 eur do 02. 02. 2017.

5. Po právnom posúdení veci v zmysle § 52, § 53, § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31. 08. 2014 (ďalej len zák. č. 129/2010 Z.z.) súd prvej inštancie uzavrel, že úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a z toho dôvodu sa neriadi režimom Obchodného zákonníka.

6. Po oboznámení sa s obsahom zmluvy súd prvej inštancie zistil, že táto je uzavretá v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z., nakoľko suma splátok je vyjadrená jednou sumou, bez informácie, akú časť z toho tvoria úroky, prípadne poplatky a akým spôsobom sa v prípade úhrady splátky pričleňujú na úhradu istiny úroku, prípadne ďalších poplatkov a úhrad. Zmluva obsahovala síce údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov - RPMN vo výške 12,40 %, avšak keď súd prepočítal správnosť uvedenej výšky za použitia kalkulačky RPMN pre spotrebiteľský úver uverejnenej na internetovej stránke „ekonomika.sme.sk“ zistil, že správna výška RPMN je 10,30 %. V tej súvislosti je potom celková čiastka, ktorú by mal klient zaplatiť uvedená v nesprávnej výške, keď namiesto sumy 14.375,96 eur by mala byť správne uvedená suma 13.875,96 eur.

7. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie uzavrel, že spotrebiteľský úver je potrebné považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 10.000 eur a žalovaná uhradila žalobcovi sumu 4.473,16 eur, zostáva žalovanej uhradiť ešte sumu 5.526,84 eur, v ktorej časti žalobe vyhovel. V zostávajúcej časti žalobu z rovnakých dôvodov zamietol.

8. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania súd prvej inštancie dospel k záveru, že tento nepresahuje zákonom dovolený úrok z omeškania a pri zistení, že žalovaná sa dostala do omeškania so splatením úveru dňa 24. 01. 2017, teda deň potom, ako došlo k zosplateniu úveru, priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny od 24. 01. 2017 do zaplatenia.

9. V súlade s ust. § 232 ods. 3 C.s.p. povolil žalovanej vzhľadom, na jej nepriaznivú situáciu zaplatiť dlh v splátkach, tak ako vyplýva z výroku rozsudku. V tej súvislosti zbral do úvahy okolností prípadu, z ktorých je zrejmé, že vzhľadom na pomery žalovanej je splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní objektívne nemožné.

10. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1, 2 C.s.p. a nakoľko bol žalovaný úspešný v rozsahu 71,66 % a žalovaná v rozsahu 28,34 %, žalobcovi patrí pomerná náhrada podľa jeho úspechu vo výške 43,32 %. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Proti tomuto rozsudku, a to voči jeho vyhovujúcemu výroku o zročnosti pohľadávky a zamietajúcemu výroku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu a žalovanú zaviazal zaplatiť dlh žalobcovi v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Uplatnil náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne aplikoval na daný prípad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. Z obsahu zmluvy a všeobecných obchodných podmienok vyplýva, že počet a termíny splátok, istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy poskytuje spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty, podmienky ich úhrady, vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. nemusia byť podľa žalobcu nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V tej súvislosti poukázal na článok 10 ods. 1, 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady

2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s Článkom 3 písm. m/ tejto Smernice, ktorú treba vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Navyše zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcim splátkami nemusí byť uvedená vo forme amortizačnej tabuľky a spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. V zmysle Článku 10 ods. 2 písm. h/ spomínanej Smernice nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tej súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax krajských súdov. Pokiaľ súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že v zmluve bol uvedený nesprávny údaj o RPMN, takýto záver nepovažuje žalobca za správny. Žalobca pri výpočte RPMN postupoval v zmysle § 19 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a RPMN vypočítal podľa vzorca uvedeného v prílohe čl. 2 tohto zákona. Pokiaľ súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi priznanú sumu v splátkach po 50 eur mesačne, takýmto rozhodnutím by žalovaná získala možnosť splácať pôžičku v oveľa nižšej splátke ako bola pôvodne dojednaná (165,19 eur), pričom pri splácaní úveru porušila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy. Takéto platenie úveru po splátkach 50 eur mesačne je ekonomicky pre žalobcu neúnosné. Tiež poukázal na to, že žalovaná neprejavila žiadnu snahu a záujem, v čase od podania žaloby, znížiť svoju pohľadávku voči žalobcovi, keďže neuhradila z tejto žiadnu sumu.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

13. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko na daný prípad nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho dospel k nesprávnemu právnemu záveru o tom, že daný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ - k/, r/ a y/.

16. Z vyššie cit. ust. § 9 ods. 2 písm. k/ vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ musí byť totiž zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, teda splácať istinu, úroky a iné poplatky vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

17. Odvolací súd považuje za nesprávny názor súdu prvej inštancie, ktorý skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú uvedené jednotlivé zložky splátky, je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. Z vyššie cit. ust. nevyplýva, aby v zmluve bol uvedený presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurkomfortného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Ani z dôvodovej správy k tomuto zákonu nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici 2008/48. Nie je preto potrebné, aby zmluva obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 04. 2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018).

18. Za nesprávny považuje odvolací súd aj názor súdu prvej inštancie, keď dospel k záveru, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN vo výške 12,40 %, keďže správne by tento údaj mal činiť 10,30 %. V tejto súvislosti je potrebné súdu prvej inštancie vytknúť, že pri výpočte RPMN za použitia kalkulačky RPMN pre spotrebiteľský úver opomenul zahrnúť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 500 eur, v dôsledku čoho došlo k skresleniu údajov o RPMN, zisteného súdom prvej inštancie. Nemožno preto

súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že ustanovenia zmluvy sú v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z.

19. Z vyššie uvedených dôvodov nesprávny bol záver súdu prvej inštancie, pokiaľ s poukazom na § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. považoval daný úver za bezúročný a bez poplatkov.

20. Odvolací súd po preskúmaní odvolania tiež zistil, že súd prvej inštancie sa dopustil procesnej vady konania, keď v dôsledku nedostatočného (nepreskúmateľného) odôvodnenia rozhodnutia, pokiaľ ide o zročnosť prisúdenej pohľadávky vo vyhovujúcom výroku porušil práva strán sporu na spravodlivý proces.

21. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudok povolil žalovanej splácať prisúdenú sumu v splátkach po 50 eur mesačne za podmienok stanovených v napadnutom rozsudku. Rozhodnutie v tomto smere odôvodnil s poukazom na Článok 6 základných princípov C.s.p. konštatovaním, že vzhľadom na pomery žalovanej je splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní objektívne nemožné.

22. Takéto odôvodnenie rozhodnutia odvolací súd považuje za nedostatočné, nakoľko z neho nemožno zistiť, o aké skutkové zistenia súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o zročnosti pohľadávky oprel a ani jeho úvahu, ako dospel k záveru o povolení splácať žalovanej prisúdenú sumu v splátkach v stanovenej výške.

23. V prípade peňažných plnení, na zaplatenie ktorých zaväzuje dlžníka súd v zásade platí, že povinnosť je potrebné splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 232 ods. 3 veta prvá C.s.p.).

24. Z ust. § 233 ods. 3 veta druhá C.s.p. a ust. § 231 C.s.p. možno vyvodiť, že zákon umožňuje, aby súd rozhodol o tom, že je možné povinnosť splniť v dlhšej lehote, prípadne že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí. Súd pritom vychádza vždy z okolností daného prípadu, resp. sociálnej a rodinnej situácie, osobného a zdravotného stavu, zárobkových pomerov osoby a pod., ktorej sa ukladá povinnosť. Na druhej strane, ak súd povolí plnenie v splátkach, musí určiť splátky v takom rozsahu, aby aj žalobcovi, ktorému sa má plniť, bola poskytnutá súdna ochrana spočívajúca v tom, že mu priznané plnenie bude zaplatené v reálnom časovom horizonte.

25. Nakoľko z napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, či súd prvej inštancie v spomínaných súvislostiach zistil také okolnosti, ktoré odôvodňujú povolenie úhrady prisúdenej sumy zo strany žalovanej v splátkach, rozhodnutie v tomto smere nemožno považovať za dostatočné. Len púhy odkaz na pomery žalovanej na zdôvodnenie rozhodnutia nestačí.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov neostávalo odvolaciemu súdu iné, len zrušiť rozsudok v napadnutej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p. a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude pri výklade spomínaných ustanovení vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto uznesení, doplniť dokazovanie v potrebnom rozsahu a následne vo veci v zrušenom rozsahu opätovne rozhodnúť. Úlohou súdu bude opätovne rozhodnúť aj o splatnosti prisúdenej sumy. Za tým účelom zistí finančné, majetkové a sociálne pomery žalovanej, ktorej povinnosť uloží. Pokiaľ povolí žalovanej uhradiť dlh v splátkach, z jeho rozhodnutia musí vyplynúť úvaha o tom, ako dospel k takémuto rozhodnutiu. Bude potrebné v tej súvislosti prihliadnúť aj k povahe a výške priznanej pohľadávky, že išlo o spotrebiteľský úver, ktorý sa poskytoval na dlhšie časové obdobie a zohľadniť aj návratnosť úveru. Možno akceptovať aj námietku žalobcu, že k splateniu by nemalo dôjsť počas obdobia presahujúceho obdobie, ktoré vyplynulo z pôvodných dohôd medzi stranami sporu. Pri rozhodovaní o dôvodnosti a výške splátok bude potrebné prihliadnúť na rovnováhu medzi pomermi na strane žalovanej a zabezpečením práva poskytnúť súdnu ochranu žalobcovi.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).